

mulighed for, at der på 8.—10. klassetrin kan optages valgfri fag ved siden af de obligatoriske, og ved bestemmelser i undervisningsplanen for de enkelte fag kan undervisningen efter stedlige ønsker og behov tilrettelægges under hensyn til børnenes evner, anlæg og interesser. De muligheder, der ligger i denne bestemmelse, er udnyttet i meget vid udstrækning.

Efter den gældende lovs § 21, stk. 3, er fagene musik, formning, håndarbejde, husgerning og sløjd betinget valgfri for eleverne i 1. realklasse, således som det er beskrevet i bemærkningerne til forslaget § 4, stk. 6. Hertil kommer, at fagene fransk og latin, der kan begrænses til 2. og/eller 3. realklasse, er valgfri for eleverne. Dette gælder også for faget matematik i 3. realklasse.

Efter forslaget kan de såkaldt „valgbare“ fag opdeles i to grupper: de fag, som skolen *har pligt til* at tilbyde („tilbudsfag“), jfr. § 4, stk. 3, samt § 7, og de fag, som skolen *kan* tilbyde („valgfag“), jfr. § 9.

I *stk. 1* nævnes nogle eksempler på valgfag, der kan tilbydes på 8.—10. klassetrin, men også andre fag end de nævnte vil kunne optages på undervisningsplanen.

Hertil kommer, jfr. stk. 2, at ethvert fag, som er obligatorisk på et tidligere klassetrin efter § 4 samt drama og filmkundskab kan tilbydes som valgfag på 7.—10. klassetrin.

Da den enkelte skoles muligheder for at oprette hold i valgfag vil være begrænset, jfr. § 15, stk. 2, vil det være hensigtsmæssigt at inddrage det enkelte klassetrins elever i beslutningen om, hvilke valgmuligheder der skal realiseres, således at også eventuelle resultater af drøftelser mellem eleverne indbyrdes indgår i grundlaget for beslutningen.

Læseplansudvalget peger i sit notat (side 43) på betydningen af, at de stedlige time- og fagfordelingsplaner udformes på en sådan måde, at der også for de elever, der vælger tilbudsfagene, bliver timer tilbage til valgfag. Notatet foreslår, at der på 8. og 9. klassetrin for alle elever bliver mulighed for at deltage i undervisningen i mindst 4 ugentlige timer i valgfag. Ministeriet kan i princippet tilslutte sig notatets betragtninger på dette punkt, idet det vil modvirke, at der gennemføres ordninger, som i større eller mindre grad gør elevernes valgmuligheder illusoriske.

Til § 10.

For nogle børn vil børnehaveklassen være det sted, hvor de for første gang deltager i en større organiseret gruppes liv. Det er derfor en naturlig opgave for børnehaveklassen at bidrage til børnenes sociale modning og udvikling.

Til børnehaveklassens skoleforberedende opgaver hører tillige intellektuel og sproglig stimulering med det formål at skabe øgede muligheder for det enkelte barns optimale udbytte af den fremtidige undervisning. I denne forbindelse må der også være tale om at afhjælpe specifikke og generelle svagheder hos bestemte grupper af børn, således at vanskeligheder i forbindelse med skolestarten forebygges.

Det er derimod ikke børnehaveklassens opgave at give børnene en systematisk undervisning i bestemte fag eller discipliner.

Det forudsættes imellem pædagoger i børnehaveklassen og de lærere, der skal modtage børnene, således at lærerne gør sig bekendt med det enkelte barns forudsætninger for begynderundervisningen.

Til § 11.

Stk. 1. Efter den gældende folkeskolelovs § 11, stk. 2, skal børnene „opflyttes“ i klasserne efter alder, fremgang, modenhed og anlæg.

Efter skolestyrelseslovens § 62, stk. 1, er det lærerrådet, der afgør, om en elev ved skoleårets afslutning kan oprykkes til næstfølgende klassetrin. En sådan afgørelse kan efter samme bestemmelse indbringes for skolenævnet, hvis afgørelse er endelig, jfr. lovens § 27, stk. 2.

Efter forslaget, der forudsætter en ændring af de nævnte bestemmelser i skolestyrelsesloven, fastslås det, at en elev principielt hører hjemme på det klassetrin, der svarer til elevens skolealder. Dette understreges ved bestemmelsen om, at såkaldt oversidning kun kan finde sted med forældrenes tilslutning, og kun når særlige grunde taler for, at det er til elevens bedste. Bestemmelsen må i øvrigt ses som et led i en større helhed, jfr. stk. 3, hvorefter afgørelse om valg af fag eller kurser og om fortsat skolegang i 10. klasse træffes af forældrene efter samråd mellem forældrene, eleven og skolen.

Det har ikke været meningen med bestemmelsens formulering at afskære den hidtidige mulighed for — under tilsvarende ganske særlige omstændigheder — at lade en elev i grundskolen springe en klasse over, selv om behovet for at kunne foretage et sådant ekstraordinært skridt er blevet formindsket gennem den udvidede adgang til at påbegynde skolegangen i en alder af 5 eller 6 år, jfr. forslagets §§ 37—38.

Stk. 2. Efter skolestyrelseslovens § 62, stk. 1, er det lærerrådet, der træffer afgørelse om en elevs henvisning til specialundervisning, en afgørelse, der efter samme bestemmelse kan indbringes for skolenævnet, hvis afgørelse er endelig, jfr. lovens § 27,